

الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون مقابله با اعمال غیرقانونی علیه

ایمنی دریانوردی و پروتکل پیوست آن در خصوص مقابله با اعمال غیرقانونی علیه

ایمنی سکوهای ثابت واقع در فلات قاره

ماده واحده- به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به کنوانسیون مقابله با اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی و پروتکل پیوست آن در خصوص مقابله با اعمال غیرقانونی علیه ایمنی سکوهای ثابت واقع در فلات قاره مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ میلادی برابر با ۱۳۶۶/۱۲/۱۹ هجری شمسی (به شرح پیوست)، با اعلام شروط مندرج در تبصره‌های (۱) و (۲) زیر ملحق گردد و سند الحاق را نزد امین کنوانسیون، دبیرکل سازمان ملل متحد، تودیع نماید :

تبصره ۱- دولت جمهوری اسلامی ایران، طبق بند (۲) ماده (۱۶) کنوانسیون، اعلام می‌نماید که خود را متعهد به ترتیبات بند (۱) ماده (۱۶) در خصوص مراجعه به دیوان بین‌المللی دادگستری برای حل و فصل اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء مقررات کنوانسیون و پروتکل ضمیمه آن نمی‌داند. جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌نماید که در هر مورد، رضایت کلیه طرفهای اختلاف شرط لازم برای ارجاع موضوع به دیوان بین‌المللی دادگستری است. دولت جمهوری اسلامی ایران می‌تواند در هر مورد که ارجاع به داوری را برای حل و فصل هر اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء مقررات کنوانسیون و یا پروتکل ضمیمه به مصلحت بداند، مطابق شرایط مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و دیگر قوانین مربوط اقدام نماید.

تبصره ۲- دولت جمهوری اسلامی ایران در راستای بند (۴) ماده (۱۱) کنوانسیون تنها صلاحیت کشور محل وقوع جرم را به منظور استرداد مجرمان محرز تلقی می‌نماید. در مواردی که بین کشور درخواست‌کننده استرداد و کشور محل وقوع جرم، موافقتنامه استرداد مجرمان وجود داشته باشد، مطابق آن اقدام خواهد شد.

کنوانسیون مقابله با اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی

کشورهای عضو این کنوانسیون :

باتوجه به اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد درخصوص حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و توسعه روابط دوستانه و همکاری میان کشورها،

به ویژه با شناسایی حق کلیه افراد در مورد برخورداری از زندگی و آزادی و امنیت شخصی مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی.

با اظهار نگرانی عمیق در مورد افزایش جهانی اقدامات تروریستی در کلیه اشکال آن، که با ساقط شدن افراد بی‌گناه از زندگی منجر گردیده و یا زندگی آنها را در معرض خطر قرار می‌دهد و نیز آزادیهای اساسی انسان را در معرض تهدید قرار داده و شؤون انسانی را با صدمه جدی مواجه می‌سازد.

با در نظر گرفتن این که اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی ضمن به مخاطره انداختن امنیت افراد و داراییها، بر عملیات خدمات دریایی تأثیری جدی گذاشته و باعث سلب اطمینان مردم جهان نسبت به ایمنی دریانوردی می‌شود.

باعنایت به این که وقوع چنین اعمالی به طور کلی موجبات نگرانی عمیق جامعه بین‌المللی را فراهم می‌آورد،

با اعتقاد به نیاز فوری به توسعه همکاریهای بین‌المللی میان کشورها جهت تدوین و اتخاذ اقدامات عملی و مؤثر برای پیشگیری از انجام کلیه اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی و پیگرد و مجازات مرتکبین آنها.

با اشاره به قطعنامه شماره ۴۰/۶۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۹ دسامبر ۱۹۸۵ میلادی (۱۸ آذر ۱۳۶۴ هجری شمسی) که علاوه بر سایر موارد «کلیه کشورها را ترغیب می‌کند به صورت یک‌جانبه و با همکاری سایر دولتها و نیز نهادهای مربوط سازمان ملل متحد نسبت به حذف تدریجی دلایل وجودی تروریسم بین‌الملل اقدام نموده و توجه ویژه‌ای را به کلیه شرایط از جمله

استعمار، نژادپرستی و شرایطی که موجبات نقض عمومی و آشکار حقوق بشر و آزادیهای اساسی را فراهم می‌نماید و مواردی که به اشغال بیگانگان مربوط می‌شود و ممکن است به تروریسم بین‌الملل منجر شده، صلح و امنیت بین‌الملل را تهدید کند، معطوف نمایند.»

ضمن اشاره به قطعنامه ۴۰/۶۱ مذکور که «کلیه اقدامات، روشها و اعمال تروریستی را در هر کجا و توسط هر کسی که صورت گرفته باشد، از جمله مواردی که روابط دوستانه بین دولتها و امنیت آنها را به مخاطره اندازد، به عنوان اقدامات جنایی صریحاً محکوم می‌نماید.»

باعنایت به دعوت از سازمان بین‌المللی دریانوردی، از سوی قطعنامه شماره ۴۰/۶۱ جهت «بررسی مشکلات مربوط به تروریسم در کشتیها یا علیه آنها به منظور ارائه توصیه‌هایی درخصوص اتخاذ اقدامات مناسب.»

باتوجه به قطعنامه شماره (۱۴) ۵۸۴/الف مورخ ۲۰ نوامبر ۱۹۸۵ میلادی (۲۹ آبان ۱۳۶۴ هجری شمسی) مجمع سازمان بین‌المللی دریانوردی، که توسعه و گسترش اقداماتی جهت پیشگیری از اعمال غیرقانونی که موجبات تهدید ایمنی کشتیها و امنیت مسافری و خدمه آنها را فراهم می‌آورند خواستار گردیده است.

ضمن توجه به این که اعمال و اقداماتی که مطابق با نظام معمول کشتیرانی توسط خدمه آنها صورت می‌پذیرد خارج از محدوده موردشمول این کنوانسیون قلمداد می‌گردد،

با تأکید بر علاقمندی نظارت بر قواعد و استانداردهای مربوط به پیشگیری و کنترل اعمال غیرقانونی علیه کشتیها و اشخاص حاضر در آنها، به منظور به‌روزکردن آنها، در صورت لزوم و در این جهت، توجه مطلوب به «اقدامات مربوط به پیشگیری اعمال غیرقانونی علیه مسافری و خدمه کشتیها، طبق توصیه‌های ارائه‌شده توسط کار گروه (کمیته) ایمنی دریانوردی سازمان بین‌المللی دریانوردی.»

ضمن تأکید بیشتر بر این امر که موضوعاتی که در این کنوانسیون موردحکم قرار نگرفته است، تابع قواعد و اصول حقوق بین‌المللی عمومی می‌باشد،

با تصدیق ضرورت این امر که کلیه کشورها در مبارزه با اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی باید کاملاً قواعد و اصول حقوق بین الملل عمومی را رعایت کنند، نسبت به موارد زیر توافق نموده اند :

ماده ۱- از نظر کنوانسیون حاضر «کشتی» به هرگونه شناوری که در تماس دائمی با بستر دریا باشد از جمله وسایل نقلیه دریایی متحرک، غوطه‌ور در آب یا هرگونه وسیله نقلیه شناور اطلاق می‌گردد.

ماده ۲-

۱- این کنوانسیون موارد زیر را شامل نمی‌گردد :

الف) کشتیهای جنگی؛ یا

ب) کشتیهای تحت تملک یا مورد استفاده یک کشور که به عنوان ناوگان کمکی نیروی دریایی، گمرکها یا پلیس مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ یا

پ) کشتیهایی که از دریانوردی کنار گذاشته شده‌اند یا از کار افتاده محسوب می‌شوند.

۲- هیچ یک از مفاد این کنوانسیون بر مصنویتهای کشتیهای جنگی و یا سایر کشتیهای دولتی مورد استفاده جهت اهداف غیرتجاری تأثیرگذار نمی‌باشد.

ماده ۳-

۱- در صورتی که هر شخصی به طور غیرقانونی و به عمد اقدامات زیر را انجام دهد، مرتکب جرم شده است:

الف) تصرف یا اعمال کنترل بر کشتی یا توسل به زور، یا تهدید آن یا هرگونه اقدام رعب‌انگیز؛ یا

ب) انجام عمل خشونت‌آمیز علیه شخصی در کشتی در صورتی که عمل مذکور احتمالاً ایمنی دریانوردی آن کشتی را به مخاطره اندازد؛ یا

پ) انهدام کشتی یا ایراد خسارت به کشتی یا محموله آن که احتمالاً ایمنی دریانوردی کشتی را به مخاطره اندازد؛ یا

ت) کارگذاری یا فراهم نمودن موجبات مربوط به کارگذاری دستگاه یا ماده‌ای، به هر ترتیب، در کشتی که احتمالاً موجب انهدام یا واردشدن خسارت به کشتی مزبور یا بار آن شده و ایمنی دریانوردی آن کشتی را به خطر انداخته یا احتمالاً با مخاطره مواجه سازد؛ یا

ث) انهدام یا واردکردن صدمات جدی به تأسیسات دریانوردی یا مداخله جدی در فعالیتهای آنها در صورتی که عمل مزبور احتمالاً ایمنی دریانوردی کشتی را با مخاطره روبرو سازد؛ یا
ج) ارائه اطلاعات غلطی که به نادرست بودن آنها آگاهی دارد به نحوی که ایمنی دریانوردی کشتی را به مخاطره اندازد، یا

چ) قتل یا مجروح نمودن هر شخصی در راستای ارتکاب یا مبادرت به ارتکاب هر یک از جرائم مندرج در جزءهای (الف) تا (ج).

۲- در صورتی که هر شخصی اقدامات زیر را انجام دهد نیز مرتکب جرم شده است:

الف) مبادرت به ارتکاب هر یک از جرائم مندرج در بند (۱) این ماده؛ یا
ب) تشویق هر شخصی به ارتکاب هر یک از جرائم مندرج در بند (۱) این ماده یا به نحو دیگری همدستی با شخصی که چنین جرمی را مرتکب می‌شود؛ یا

پ) تهدیدات مشروط با بلاشروط، به گونه‌ای که در قوانین ملی، با هدف اجبار شخص حقیقی یا حقوقی به انجام یا امتناع از انجام هرگونه عملی جهت ارتکاب جرائم مندرج در جزءهای (ب)، (پ) و (ث) بند (۱) پیش‌بینی شده، در صورتی که تهدید مذکور احتمالاً ایمنی دریانوردی کشتی مورد بحث را به مخاطره اندازد.

ماده ۴-

۱- چنانچه کشتی به آبهای خارج از محدوده دریای سرزمینی یک کشور مشخص یا محدوده کناری دریای سرزمینی آن با کشورهای همجوار آن، وارد شود یا از میان آن عبور کند یا بخواهد این عمل را انجام دهد، این کنوانسیون اعمال خواهد شد.

۲- در موارد عدم شمول این کنوانسیون به موجب بند (۱) این ماده هنگامی که مجرم یا شخص مورداتهام در قلمرو کشور عضو این کنوانسیون غیر از کشورهای موضوع بند (۱) این ماده مشاهده گردد، این کنوانسیون اعمال خواهد شد.

ماده ۵- هر کشور عضو جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون را با مجازاتهای مناسبی که ماهیت جدی جرائم مذکور را در نظر می‌گیرد، قابل مجازات خواهد ساخت.

ماده ۶-

۱- هر کشور عضو، اقداماتی که ممکن است برای احراز صلاحیت خود در ارتباط با جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون لازم باشد، اتخاذ خواهد نمود، در صورتی که ارتکاب جرم: الف) در زمان ارتکاب، علیه یا بر روی کشتیهای حامل پرچم آن کشور صورت پذیرد؛ یا ب) در قلمرو آن کشور از جمله دریای سرزمینی آن صورت پذیرد؛ یا پ) توسط اتباع آن کشور صورت گرفته باشد.

۲- کشور عضو همچنین می‌تواند نسبت به جرائم مزبور در موارد زیر احراز صلاحیت نماید: الف) چنانچه توسط شخص بدون تابعینی ارتکاب یافته باشد که در آن کشور اقامت دائم دارد؛ یا

ب) چنانچه در حین ارتکاب، تبعه آن کشور، توقیف، تهدید یا مجروح شده یا به قتل برسد؛ یا پ) چنانچه در تلاش جهت مجبور کردن آن کشور به انجام یا عدم انجام عملی صورت پذیرد.

۳- هر کشور عضوی که نسبت به احراز صلاحیت موضوع بند (۲) اقدام نموده است، دبیرکل سازمان بین‌المللی دریانوردی (که از این پس «دبیرکل» نامیده می‌شود) را مطلع خواهد ساخت. چنانچه کشور عضو مزبور متعاقباً نسبت به لغو این صلاحیت اقدام نماید، دبیرکل را مطلع خواهد ساخت.

۴- هر کشور عضو در مواردی که شخص مورداتهام در قلمرو آن حضور دارد و وی را به کشور عضو دیگری که صلاحیت خود را مطابق بندهای (۱) و (۲) این ماده احراز نموده است، مسترد نمی‌دارد، اقداماتی را که ممکن است برای احراز صلاحیت خود در مورد جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون لازم بدانند، اتخاذ خواهد کرد.

۵- این کنوانسیون مانع هرگونه صلاحیت کیفری اعمال شده مطابق قوانین ملی نمی‌شود.

ماده ۷-

۱- هر کشور عضوی که در قلمرو آن مجرم یا شخص مورداتهام حضور دارد، به محض این که مجاب شد که شرایط ایجاب می‌کند مطابق قوانین خود، نسبت به توقیف یا اتخاذ هرگونه اقدام دیگر اقدام خواهد کرد تا از حضور وی تا زمان لازم جهت انجام روند مربوط به دادرسی کیفری یا استرداد اطمینان حاصل نماید.

۲- کشور مزبور مطابق قانون خویش، بلافاصله نسبت به انجام بازجویی‌های مقدماتی در مورد حقایق، اقدام خواهد نمود.

۳- هر فردی که اقدامات مقرر در بند (۱) این ماده در مورد وی اعمال می‌گردد از حقوق زیر برخوردار است:

الف) تماس بدون تأخیر با نزدیکترین نماینده مربوط کشوری که وی تابعیت آن را دارد یا به گونه دیگری مجاز است چنین تماسی را با آن برقرار نماید یا در صورتی که بدون تابعیت باشد، کشوری که در قلمرو آن اقامت دائمی دارد.

ب) ملاقات با نماینده آن کشور

۴- حقوق موضوع بند (۳) فوق طبق قوانین و مقررات کشوری که مجرم با شخص مورد اتهام در قلمرو آن حضور دارد اعمال خواهد شد با رعایت این شرط که قوانین و مقررات مذکور باید موجب گردد اهدافی که حقوق اعطائی به موجب بند (۳) برای آنها در نظر گرفته شده، به طور کامل نافذ گردد.

۵- در صورتی که کشور عضوی به موجب این ماده فردی را توقیف نموده باشد در اسرع وقت کشورهایی را که مطابق بند (۱) ماده (۶) این کنوانسیون نسبت به احراز صلاحیت خود اقدام نموده‌اند و در صورت صلاحدید هر کشور ذی‌نفع دیگر را از این حقیقت که فرد مزبور در توقیف است و شرایط که توقیف وی را ایجاب می‌نماید مطلع خواهد ساخت. کشوری که نسبت به انجام بازجویی‌های مقدماتی مندرج در بند (۲) این ماده اقدام می‌نماید بلافاصله گزارش مربوط به یافته‌های خود را به کشورهای مزبور ارائه نموده و تمایل خود را به احراز یا عدم احراز صلاحیت مشخص خواهد ساخت.

ماده ۸-

۱- فرمانده کشتی کشور عضو (کشور صاحب پرچم) می‌تواند نسبت به تحویل فردی که وی براساس دلایل منطقی نسبت به ارتکاب یکی از جرائم موضوع ماده (۳) این کنوانسیون توسط وی یقین حاصل نموده است، به مقامهای هر کشور عضو دیگری (کشور گیرنده) اقدام نماید.

۲- کشور صاحب پرچم تضمین خواهد نمود که فرمانده کشتی موظف است هرگاه عملی باشد، و در صورت امکان پیش از ورود کشتی حامل هر فردی که فرمانده کشتی در نظر دارد مطابق با بند (۱) فوق نسبت به تحویل وی اقدام نماید، به دریای سرزمین کشور گیرنده، مقامات کشور گیرنده را از تصمیم خود در مورد تحویل فرد مزبور و دلایل مربوط آگاه نماید.

۳- به جز در مواردی که دلایلی برای اعتقاد به این که کنوانسیون در مورد اقدامات منجر به تحویل، قابل اعمال نیست وجود داشته باشد، کشور گیرنده تحویل را خواهد پذیرفت و مطابق

مفاد ماده (۷) این کنوانسیون اقدام خواهد کرد. هرگونه امتناع از پذیرش تحویل باید با اعلامیه حاوی علل امتناع همراه باشد.

۴- کشور صاحب پرچم تضمین خواهد نمود که فرمانده کشتی آن موظف است شواهد و مدارک مبتنی بر ارتکاب جرم مورد ادعا را که در اختیار دارد به مقامهای کشور گیرنده ارائه نماید.

۵- کشور گیرنده‌ای که نسبت به پذیرش تحویل فرد مطابق بند (۳) فوق اقدام نموده است می‌تواند به نوبه خود از کشور صاحب پرچم درخواست نماید نسبت به پذیرش فرد مزبور اقدام نماید. کشور صاحب پرچم چنین درخواستی را بررسی خواهد نمود و در صورت موافقت با درخواست، مطابق ماده (۷) این کنوانسیون عمل خواهد نمود. در صورتی که کشور صاحب پرچم با تقاضا موافقت ننماید، اعلامیه‌ای را در مورد دلایل آن به کشور گیرنده ارائه خواهد نمود.

ماده ۹-

هیچ یک از مفاد این کنوانسیون به هیچ وجه بر قواعد حقوق بین‌الملل در مورد صلاحیت کشورها جهت انجام تحقیقات یا اجراء و اعمال صلاحیت خود در مورد کشتیهایی که حامل پرچم آنها نمی‌باشد تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۱۰-

۱- کشور عضوی که شخص مجرم یا مورداتهام در قلمرو آن مشاهده شده است در مواردی که ماده (۶) این کنوانسیون در مورد آنها صادق می‌باشد، در صورت عدم استرداد وی باید بدون استثناء و صرف‌نظر از این که جرم در قلمرو آن وقوع یافته است یا خیر، مورد را بدون تأخیر به منظور تعقیب و پیگرد از طریق جریان دادرسی مطابق قوانین آن کشور به مقامات صلاحیتدار ارجاع نماید. مقامات مزبور تصمیم‌های خود را همانند تصمیم‌گیری در مورد سایر جرائم سنگین طبق قانون آن کشور اتخاذ خواهند نمود.

۲- رفتار منصفانه با هر فردی که در مورد وی جریان دادرسی در ارتباط با هر یک از جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون در حال اجراء می‌باشد در کلیه مراحل جریان دادرسی از جمله برخورداری از کلیه حقوق و تضمینهای پیش‌بینی شده برای دادرسی مزبور براساس قانون کشوری که وی در قلمرو آن حضور دارد، تضمین خواهد شد.

ماده ۱۱-

۱- چنین تلقی خواهد شد که جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون به عنوان جرائم قابل استرداد در هر یک از معاهدات استرداد موجود بین هر یک از کشورهای عضو، منظور شده است. کشورهای عضو تعهد می‌کنند چنین جرائمی را به عنوان جرائم قابل استرداد در هر معاهده استردادی که بین آنها منعقد خواهد شد، منظور نمایند.

۲- در صورتی که کشور عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده‌ای کرده است، درخواست استرداد را از کشور دیگری که با آن معاهده استرداد ندارد، دریافت کند، کشور تقاضاشونده می‌تواند بنا به اختیار خود، این کنوانسیون را به عنوان مبنای حقوقی استرداد در خصوص جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون قلمداد نماید. استرداد تابع سایر شرایط مقرر در قوانین کشور تقاضاشونده خواهد بود.

۳- کشورهای عضوی که استرداد را مشروط به وجود معاهده نمی‌کنند، با رعایت شرایط مقرر در قوانین کشور تقاضا شونده جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون را به عنوان جرائم قابل استرداد بین خود خواهند شناخت.

۴- در صورت لزوم با جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون از نظر استرداد بین کشورهای عضو، به گونه‌ای برخورد خواهد شد که گویی نه تنها در محل وقوع خود حادث گردیده است، بلکه در حوزه صلاحیت کشور عضوی که درخواست استرداد می‌کند، ارتکاب یافته است.

۵- کشور عضوی که چندین تقاضای استرداد از کشورهایی که مطابق ماده (۶) این کنوانسیون احراز صلاحیت کرده‌اند، دریافت می‌دارد و خود تصمیم به اقامه دعوی ندارد، در

انتخاب کشوری که قرار است شخص مجرم یا مورد اتهام به آن مسترد شود به منافع و مسؤولیت‌های کشور عضوی که در زمان وقوع جرم، کشتی تحت پرچم آن بوده است، توجه لازم مبذول دارد.

۶- در بررسی تقاضای مربوط به استرداد شخص مورد اتهام براساس این کنوانسیون کشور درخواست‌شونده در ارتباط با این که آیا حقوق وی به گونه‌ای که در بند (۳) ماده (۷) این کنوانسیون درج شده، در کشور درخواست‌کننده قابل اجراء است یا خیر، توجه لازم مبذول خواهد نمود.

۷- در ارتباط با جرائم تعریف شده در این کنوانسیون، مفاد کلیه ترتیبات و معاهدات استرداد حاکم بین کشورهای عضو، تا حدودی که با این کنوانسیون مغایر نباشد بین کشورهای عضو، اصلاح می‌گردد.

ماده ۱۲-

۱- کشورهای عضو این کنوانسیون حداکثر مساعدت را در ارتباط با جریان دادرسی کیفری مربوط به جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون از جمله کمک در زمینه کسب شواهدی که در اختیار آنها است و برای جریان دادرسی لازم است، در مورد یکدیگر معمول خواهند داشت.

۲- کشورهای عضو تعهدات خود به موجب بند (۱) فوق را طبق هر معاهده کمک متقابل موجود بین آنها انجام خواهند داد، در صورت نبود چنین معاهداتی، کشورهای عضو مطابق قوانین ملی خود به یکدیگر کمک خواهند کرد.

ماده ۱۳-

۱- کشورهای عضو جهت پیشگیری از ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون به ویژه از راه‌های زیر همکاری خواهند نمود:

الف) اتخاذ کلیه اقدامات عملی جهت پیشگیری از فراهم شدن مقدماتی در سرزمین آنها برای ارتکاب جرائم مذکور در داخل یا خارج از آن سرزمین.

ب) تبادل اطلاعات، مطابق قوانین ملی و همکاری اداری و سایر اقداماتی که به طور مقتضی برای پیشگیری از ارتکاب جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون اتخاذ شده است.

۲- هنگامی که به واسطه ارتکاب جرم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون در حرکت کشتی اختلال یا تأخیر ایجاد گردد، هر کشور عضو که کشتی یا مسافرین یا خدمه در قلمرو آن حضور دارند، موظف است نهایت تلاش خود را نسبت به رفع معطلی یا تأخیر کشتی، مسافرین و خدمه مبذول دارد.

ماده ۱۴-

هر کشور عضو که بنا به دلایلی بر این باور است که یکی از جرائم مندرج در ماده (۳) این کنوانسیون ارتکاب خواهد یافت، مطابق قوانین ملی خود، هرگونه اطلاعات مربوط را که در اختیار دارد، هرچه سریعتر در اختیار کشورهای قرار خواهد داد که معتقد است مطابق با ماده (۶) این کنوانسیون احراز صلاحیت خواهند کرد.

ماده ۱۵-

۱- هر کشور عضو طبق قوانین ملی خود، هرگونه اطلاعات مربوط در اختیار خود را که در ارتباط با موارد زیر باشد هرچه سریعتر در اختیار دبیرکل قرار خواهد داد:

الف) شرایط مربوط به جرم

ب) اقدامات متخذه براساس بند (۲) ماده (۱۳) این کنوانسیون

پ) اقدامات متخذه در ارتباط با شخص مجرم یا مورد اتهام و به ویژه نتایج اقدامات مربوط به استرداد یا سایر جریانهای دادرسی

۲- کشور عضوی که مطابق قوانین ملی آن، شخص مجرم یا مورداتهام در آن تحت پیگرد می باشد، نتیجه نهایی جریان دادرسی را به دبیرکل ارسال خواهد داشت.

۳- اطلاعاتی که مطابق بندهای (۱) و (۲) فوق منتقل گردیده است توسط دبیرکل به کلیه کشورهای عضو، اعضاء سازمان بین‌المللی دریانوردی (که از این پس «سازمان» نامیده می‌شود)، سایر کشورهای مربوط و نیز سازمانهای بین‌الدولی بین‌المللی مربوط ارسال خواهد شد.

ماده ۱۶-

۱- هرگونه اختلاف در مورد تفسیر یا کاربرد این کنوانسیون میان دو یا چند کشور عضو که در طی یک زمان معقول از طریق مذاکره قابل حل و فصل نباشد با درخواست یکی از آنها به داوری ارجاع خواهد شد. در صورتی که ظرف مدت شش ماه از تاریخ درخواست داوری، طرفین در مورد سازماندهی به توافق دست نیابند، هر یک از طرفهای مزبور می‌تواند اختلاف را از طریق ارائه درخواست به دیوان بین‌المللی دادگستری طبق اساسنامه آن ارجاع دهد.

۲- هر کشور می‌تواند هنگام امضاء، تنفیذ، پذیرش یا تصویب این کنوانسیون یا الحاق به آن، عدم تعهد خود را به کلیه مفاد بند (۱) یا بخشی از آن اعلام نماید. سایر کشورهای عضو ملزم به رعایت بند (۱) در قبال هر کشور عضوی که برای خود چنین حق شرطی را قائل شده است، نخواهند بود.

۳- هر کشوری که طبق بند (۲) حق شرطی در نظر گرفته است، در هر زمانی می‌تواند با ارسال اطلاعیه به دبیرکل از حق شرط مزبور صرف‌نظر کند.

ماده ۱۷-

۱- این کنوانسیون جهت امضاء کشورهای شرکت‌کننده در فراهمایی (کنفرانس) بین‌المللی مقابله با اعمال غیرقانونی علیه ایمنی دریانوردی، در شهر رم در تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ میلادی (۱۹ اسفند ۱۳۶۷ هجری شمسی) باز بوده و جهت امضاء کلیه کشورها در مقر سازمان از ۱۴ مارس ۱۹۸۸ میلادی (۱۲ اسفند ۱۳۶۷ هجری شمسی) تا ۹ مارس ۱۹۸۹

میلادی (۱۸ اسفند ۱۳۶۸ هجری شمسی) باز خواهد ماند. این کنوانسیون پس از آن جهت الحاق باز خواهد بود.

۲- کشورها می‌توانند رضایت خود را نسبت به اعلام تعهد خود به این کنوانسیون از راههای زیر اعلام نمایند :

الف) امضاء کنوانسیون بدون حق شرط نسبت به تنفیذ، پذیرش یا تصویب، یا
ب) امضاء کنوانسیون مشروط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقب آن، تنفیذ، پذیرش یا تصویب صورت پذیرد.

پ) الحاق

۳- تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون از طریق تودیع سندی در این ارتباط به دبیرکل صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۸-

۱- این کنوانسیون نود روز پس از تاریخی که در آن یا پانزده کشور بدون حق شرط نسبت به تنفیذ، پذیرش یا تصویب، آن را امضاء کرده باشند یا سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون را تودیع کرده باشند، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- در مورد کشوری که سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون را پس از فراهم‌شدن شرایط مربوط به لازم‌الاجراء‌شدن این کنوانسیون تودیع می‌نماید، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نود روز پس از تاریخ تودیع سند یادشده به مورد اجراء درخواهد آمد.

ماده ۱۹-

۱- هر کشور عضو می‌تواند در هر زمانی پس از انقضاء یک سال از تاریخی که این کنوانسیون در مورد آن کشور به اجراء درآمده است، از عضویت در آن انصراف دهد.

۲- انصراف از عضویت از طریق تودیع سند انصراف به دبیرکل صورت خواهد گرفت.

۳- انصراف از عضویت یک سال پس از دریافت سند انصراف از عضویت توسط دبیرکل یا برای مدت طولانی‌تر که ممکن است در سند انصراف از عضویت مشخص شده باشد به موقع اجراء گذاشته خواهد شد.

ماده ۲۰-

۱- سازمان می‌تواند نسبت به برگزاری فراهمایی (کنفرانسی) جهت اصلاح یا تجدیدنظر در این کنوانسیون اقدام نماید.

۲- بنا به درخواست یک سوم کشورهای عضو یا ده کشور عضو (هر کدام که از لحاظ عدد بیشتر باشد)، دبیرکل برای اصلاح تجدیدنظر در این کنوانسیون نسبت به برگزاری فراهمایی (کنفرانس) کشورهای عضو این کنوانسیون اقدام خواهد نمود.

۳- چنین تلقی می‌گردد که هرگونه سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق تودیع شده پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه این کنوانسیون در مورد کنوانسیون اصلاحی اعمال خواهد شد.

ماده ۲۱-

۱- این کنوانسیون نزد دبیرکل تودیع خواهد شد.

۲- دبیرکل موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف) اطلاع‌رسانی به کلیه کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند و کلیه اعضاء سازمان در موارد زیر:

۱) هر امضاء یا تودیع سند جدید تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به همراه تاریخهای آنها؛

۲) تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون؛

۳) تودیع هرگونه سند انصراف از عضویت در این کنوانسیون به همراه تاریخ دریافت آن و تاریخ به اجراء درآمدن آن؛

۴) دریافت هرگونه اعلامیه یا اطلاعیه ارائه شده به موجب کنوانسیون؛

ب) ارسال نسخه‌های تأییدشده برابر با اصل کنوانسیون به کلیه کشورهای که این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند.

۳- به محض لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، نسخه تأییدشده برابر با اصل آن از طریق امین اسناد، جهت ثبت و انتشار آن مطابق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد.

ماده ۲۲-

این کنوانسیون در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تهیه گردیده که همگی از اعتبار یکسان برخوردارند.

در تأیید مطالب فوق، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولتهای متبوع خود به طور مقتضی بدین منظور مجاز می‌باشند این کنوانسیون را امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ میلادی (۱۹ اسفند ۱۳۶۷ هجری شمسی) در شهر رم تنظیم شد.

Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation

THE STATES PARTIES to this Convention,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

RECOGNIZING in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

DEEPLY CONCERNED about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

BEING CONVINCED of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all unlawful acts against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

RECALLING resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, *inter alia*, “urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security”,

RECALLING FURTHER that resolution 40/61 “unequivocally condemns, as criminal, all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever

committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security”,

RECALLING ALSO that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to “study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures”,

HAVING IN MIND resolution A.584(14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent unlawful acts which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

NOTING that acts of the crew which are subject to normal shipboard discipline are outside the purview of this Convention,

AFFIRMING the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and, to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships, recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

AFFIRMING FURTHER that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

RECOGNIZING the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention, *ship* means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

Article 2

This Convention does not apply to:

- (a) a warship; or
- (b) A ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or
- (c) ship which has been withdrawn from navigation or laid up.

2 Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

Article 3

- 1 Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:
 - (a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
 - (b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
 - (c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
 - (d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
 - (e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or
 - (f) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship; or
 - (g) injures or kills any person, in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (f).
- 2 Any person also commits an offence if that person:
 - (a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or
 - (b) abets the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or
 - (c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b); (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

Article 4

- 1 This Convention applies if the ship is navigating or is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.
- 2 In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

Article 5

Each State Party shall make the offences set forth in article 3 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 6

1 Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 when the offence is committed:

- (a) against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or
- (b) in the territory of that State, including its territorial sea; or
- (c) by a national of that State.

2 A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State; or
- (b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
- (c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.

3 Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Secretary-General*). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.

4 Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.

5 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

1 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2 Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.

3 Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:

- (a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
- (b) be visited by a representative of that State.

4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the proviso that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5 When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1 and, if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1 The master of a ship of a State Party (the *flag State*) may deliver to the authorities of any other State Party (the *receiving State*) any person who he has reasonable grounds to believe has committed one of the offences set forth in article 3.

2 The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.

3 The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the acts giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 7. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.

4 The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.

5 A receiving State which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefor.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of States to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

Article 10

1 The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2 Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 3 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided for such proceedings by the law of the State in the territory of which he is present.

Article 11

1 The offences set forth in article 3 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2 If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 3. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3 States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 3 as extraditable offences

between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4 If necessary, the offences set forth in article 3 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.

5 A State Party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 7* and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.

6 In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.

7 With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1 State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2 States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

Article 13

1 States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 3, particularly by:

- (a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;

* *Note by the Secretariat:* This figure should in fact read 6.

- (b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in article 3.

2 When, due to the commission of an offence set forth in article 3, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

Article 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

Article 15

1 Each State Party shall, in accordance with its national law, provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:

- (a) the circumstances of the offence;
- (b) the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;
- (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

2 The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.

3 The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Organization*), to the other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

Article 16

1 Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration

any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2 Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party which has made such a reservation.

3 Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

Article 17

1 This Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the International Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.

2 States may express their consent to be bound by this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 18

1 This Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.

2 For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

Article 19

1 This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 20

1 A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2 The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 21

1 This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) the date of the entry into force of this Convention;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) the receipt of any declaration or notification made under this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3 As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United

Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.*

DONE AT ROME this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

* Signature pages omitted.